

Z historie českého stolního tenisu – 27. Díl

V Barceloně bez úspěchu

Světový žebříček v červenci 1991 byl nominačním pro přímý postup na olympijské hry v Barceloně 1992. Účast si díky 20. místu zajistila Marie Hrachová, ostatní reprezentanti museli bojovat v kvalifikaci. V italském Bolzanu se na hry nominovali Roland Vími a Tomáš Jančí, Petr Korbel se stal prvním náhradníkem. A na hry nakonec odcestoval i on, stejně jako Jaroslava Mihočková, která byla spoluhráčkou nominované Marie Hrachové ve čtyřhře. Podobný úspěch jako před čtyřmi lety v Soulu však československá výprava nezaznamenala. Hrachová prohrála v osmifinále s Hai Po Wa z Hongkongu, ostatní skončili svoje účinkování v základních skupinách. Petr Korbel v té svojí porazil Chilana Moralese a Poláka Skierského, prohrál však s Číňanem Ma Wengem.

S blížícím se koncem roku 1992 celá společnost s napětím očekávala rozdělení Československa na dvě samostatné republiky. Už v listopadu se v Ostravě uskutečnilo první tituly mistra České republiky pro sezonu 1992/1993. Novou listinu vítězů založili Marek Klásek a Hana Plachá v singlech, v deblech pak dvojice Klásek – Karásek, Fialová – Cimflová a Tomaniec – M. Šopová.

Poslední federální mistrovství republiky se kuriózně hrálo až měcí po té v prosinci v Bratislavě. Svůj první a zároveň i poslední federální titul vybojovali Milan Grman a Jana Dobešová. Grman ve finále porazil Korbela, Dobešová přehrála Alenu Vachovcovou.

Boje o nástupnictví

Velmi důležité souboje čekaly nově vzniklé reprezentační kádry v utkáních o nástupnictví v soutěžích pořádaných ITTF a ETTU. Šlo například o nasazení českých a slovenských týmů na světovém šampionátu v Göteborgu, kde se poprvé představily i nové země, které vznikly rozpadem socialistického bloku.

Zjednodušeně řečeno, česko-slovenský souboj skončil nerozhodně. Vyhráli muži České republiky a ženy Slovenska. Slovenky vyhrály v Rudině u Čadce 3:1 a v odvetě v Ostravě 3:0. Muži (Korbel, P. Javůrek, Panský, Plachý a Krmaschek) vyhráli obě utkání 4:3. Nejprve ve Frýdku-Místku a také v odvetě v Malackách. Zajistili si tak účast na šampionátu ve Švédsku v elitní divizi.

V březnu 1993 se konala konference České asociace stolního tenisu a novým předsedou byl zvolen Ivan Fürbacher. Nastala nová éra a zcela nová situace. Bylo potřeba se samostatně starat o vrcholový sport i výchovu mládeže, o vzdělávání rozhodčích a trenérů, oblast sportovnětechnickou i metodickou.

Nejvyšší domácí soutěže se nesly v mírně rozpačitém duchu. Úroveň silně ovlivňoval hromadný odchod nejlepších hráčů do zahraničí. Extraligu vyhráli muži Sparty a ženy béčka Vítkovic. To byla obrovská rarita, jenže trojice Kašpárková, Botková, Š. Piperová tvořila nejvyrovnanější tým soutěže. V bojích o titul však ani jeden celek neuspěl. Z premiérového vítězství se radovali hráči TTC Válcovny plechu Frýdek-Místek (J. Javůrek, Mrkvička, Krčil, Štěpánek) a ženy SSK Vítkovice A (Hrachová, Vachovcová, Pělučová).

Rekordní Göteborg

Poměrně brzy se do Švédska opět vrátila vrcholná stolnětenisová akce. Po mistrovství světa 1985 a mistrovství Evropy 1990 se v květnu 1993 sjela na sever Evropy kompletní světová špička. Turnaj v hale Scandinavium překonal několik účastnických rekordů. Soutěže družstev hrálo 82 mužských a 68 ženských týmů. Do soutěží jednotlivců se přihlásilo 368 mužů a 154 žen.

Česká výprava žádný velký úspěch nezaznamenala. Konečná desátá příčka družstva mužů a šesté místo mezi evropskými týmy uchovalo alespoň příslušnost pro finálový turnaj Evropského poháru národů. Družstvo žen se muselo nejprve prokousávat přes slabší soupeřky ve druhé výkonnostní skupině, pak svedlo souboje o postup do elitní divize. Češky porazily Austrálii, jenže následně vypadly s Nizozemskem. Skončily nakonec až jedenadvacáté. A o mnoho lepší to nebylo ani v jednotlivcích, kde nikdo z českých hráčů a hráček nepřežil druhé kolo.

V září 1993 začal první ročník mezinárodní Superligy, v níž nastupovala tři nejlepší družstva mužů a žen z Maďarska, Slovenska, Rakouska a České republiky. Cílem bylo nabídnout kvalitní soutěž s větší možností mezinárodního styku. Od počátku se však potýkala s nedostatkem sponzorů a také organizačními nedostatky. Je ovšem obdivuhodné, že i přesto vydržela až do současnosti a je stále velmi užitečná zejména pro mladé hráče a hráčky. V premiérovém ročníku mužů zvítězila Sportelňa Bratislava, NH Ostrava skončila čtvrtá a Frýdek-Místek pátý. Ženské části suverénně kralovala Statisztika Budapešť, druhé skončily Vítkovice a třetí Sportelňa Bratislava.

Vrcholem sezony byl evropský šampionát v Birminghamu na přelomu března a dubna 1994. Definitivní složení české reprezentace padlo po druhém kontrolním turnaji. Družstvo mužů tvořili Korbel, P. Javůrek, Plachý, Krmaschek a Výborný. Do soutěží jednotlivců pak zasáhl i Radek Košťál. Cílem družstva bylo udržet pozici v elitní divizi, což se nakonec povedlo. Muži skončili celkově devátí.

Kvarteto žen Suchánková-Šafářová, Dobešová, M. Šopová a A. Vachovcová chtělo naopak do elitní divize postoupit. Skončily nakonec čtrnácté, ovšem zajistily si pro příští šampionát místo v elitní dvanáctičlenné divizi.

V soutěžích jednotlivců hrál pár Petr Javůrek – Alena Suchánková-Šafářová v mixu o medaili. Prohrál ovšem s chorvatsko-maďarskou dvojicí Primorac – Bátorfiová, pozdějšími mistry Evropy. V singlech se Petr Korbel probojoval až do osmifinále, ovšem tam prohrál s Francouzem Chilou, Alena Suchánková-Šafářová rovněž v osmifinále nestačila na Maďarku Tóthovou.

Na začátku ledna 1994 se v Mostu konalo první mezinárodní mistrovství České republiky. Ve velmi kvalitní konkurenci se z vítězství v singlu radoval Petr Korbel, když porazil ve finále řeckého obránáře Tsiokase. Vyhrál společně s Petrem Javůrkem také čtyřhru, ve finále udolali obranu Krmaschka s Tsiokasem. Vítězkou ženské dvouhry se stala Japonka Kojamaová (bývala Číňanka He Zhili).